

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/22/2012
Identifikačné číslo spisu:	5011201000
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5011201000.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: Aeroklub Žilina, občianske združenie, so sídlom Letisko Dolný Hričov, 013 14 Dolný Hričov, IČO: 17 061 300, zastúpeného advokátkou Mgr. Ninou Smahovou, so sídlom v Bratislave, Klariská 7, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná ulica 63, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 29583/2010-2 z 1. júna 2011, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/418/2011-67 zo dňa 7. februára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/418/2011-67 zo dňa 7. februára 2012, p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia v sume 134,79 € k rukám právnej zástupkyne žalobcu Mgr. Niny Smahovej, advokátky so sídlom Klariská 7, 811 03 Bratislava, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č. k. 20S/418/2011-67 zo dňa 7. februára 2012 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku zrušil platobný výmer Colného úradu v Žiline (ďalej „colný úrad“, príp. „správca dane“) č. 14913/2010-6069 zo dňa 22. júna 2010, ako aj rozhodnutie Colného riaditeľstva Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) č. 29583/2010-2 zo dňa 1. júna 2011, ktorým podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní“) bolo potvrdené vyššie uvedené rozhodnutie colného úradu, vyrubujúce žalobcovi spotrebnú daň z minerálneho oleja za zdaňovacie obdobie september 2005 vo výške 1793,66 €. Spotrebnú daň colný úrad vyrubil na základe výsledkov daňovej kontroly, v rámci ktorej zistil, že žalobca dňa 14. septembra 2005 prijal od dodávateľa AIR FUELS SERVICE, spol. s r. o., so sídlom v Českej republike, na daňovom území minerálny olej kódu kombinovanej nomenklatúry 2710 11 31 - obchodný názov AVGAS 100LL (ďalej len „minerálny olej“) v množstve 3002 litrov, uvedený do daňového voľného obehu v inom členskom štáte. Colný úrad na základe uvedených skutočností konštatoval vznik daňovej povinnosti

žalobcu podľa § 31 ods. 1 zákona č. 98/2004 Z. z. o spotrebnej dani z minerálneho oleja v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebnej dani z minerálneho oleja“) v spojení s § 31 ods. 6 citovaného zákona.

Krajský súd na základe obsahu žaloby vymedzil súdny prieskum zákonnosti napádaných správnych rozhodnutí oboch stupňov na posúdenie účelu dodania zisteného množstva minerálneho oleja mimo pozastavenia dane na podnikateľské účely podľa § 31 zákona o spotrebnej dani z minerálneho oleja žalobcovi, s prihliadnutím na status žalobcu, ktorý je občianskym združením založeným podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o združovaní občanov“), ako i na vysporiadanie sa s námietkou žalobcu ohľadne posúdenia sporného dodania minerálneho oleja podľa § 34 zákona o spotrebnej dani z minerálneho oleja ako zásielkový obchod.

Na základe obsahu administratívneho spisu krajský súd s poukazom na znenie § 34 ods. 1 až ods. 3 zákona o spotrebnej dani z minerálneho oleja konštatoval, že predmetné dodanie minerálneho oleja nemožno posúdiť ako zásielkový obchod, nakoľko v daňovom konaní bolo preukázané, že pred uskutočnením dodania minerálneho oleja žalobcovi neboli splnené obligatórne podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 3 písm. a/ až písm. c/ zákona o spotrebnej dani z liehu. To znamená, že dodávateľ žalobcu, obchodná spoločnosť AIR FUELS SERVICE, spol. s r. o., pred uskutočnením spornej dodávky neoznámila colnému úradu príslušnému pre žalobcu písomne svoje identifikačné údaje, písomne mu neoznámila identifikačné údaje žalobcu ako odberateľa, druh predmetu dane, obchodný názov, kód kombinovanej nomenklatúry minerálneho oleja a množstvo v litroch alebo kilogramoch, ktoré malo byť odoslané (dodané) a nezložila zábezpeku na daň vo výške dane pripadajúcej na množstvo minerálneho oleja, ktoré malo byť odoslané (dodané). Podľa krajského súdu nejde ani o prepravu minerálneho oleja mimo pozastavenia dane na daňové územie na súkromné účely z toho dôvodu, že preprava minerálneho oleja je výlučne upravená v § 33 zákona o spotrebnej dani z minerálneho oleja a umožňuje iba fyzickej osobe prepraviť minerálny olej mimo zostavenia dane na daňové územie, a to na vlastnú spotrebu, t.j. na súkromné účely. Nakoľko žalobca nie je fyzickou osobou, nie je možné toto ustanovenie na žalobcu aplikovať.

Vo vzťahu k dorubeniu daňovej povinnosti podľa § 31 ods. 1 a 6 zákona krajský súd konštatoval nesprávne právne posúdenie veci colnými orgánmi ako i nimi nedostatočne zistený skutkový stav potrebný na posúdenie, že sporné dodanie minerálneho oleja možno charakterizovať ako dodanie na podnikateľské účely.

Krajský súd pritom uviedol:

„V § 31 ods. 1 až 9 zákona č. 98/2004 Z. z. sú upravené podmienky prepravy minerálneho oleja mimo pozastavenia dane. Ustanovenie § 31 ods. 6 cit. zákona vymedzuje (resp. rozširuje) okruh osôb, vo vzťahu ku ktorým je možné aplikovať hmotno-právne ustanovenie § 31 ods. 1 zákona. Zo znenia § 31 ods. 6 vyplýva, že prepravu minerálneho oleja mimo pozastavenia dane na podnikateľské účely môže realizovať aj právnická osoba, ktorý nie je zriadená alebo založená na podnikateľské účely. Žalobca jednoznačne ako občianske združenie takouto právnickou osobou je.

Podľa ust. § 1 ods. 3 písm. a/ zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov nemôže združenie založené podľa zákona č. 83/1990 Zb. združovať občanov na zárobkovú činnosť. Pojem zárobkovú činnosť zákona č. 83/1990 Zb. bližšie nešpecifikuje, avšak tento pojem nemožno stotožniť s pojmom podnikateľská činnosť. Zárobková činnosť je pojmom širším ako podnikanie. Za zárobkovú činnosť treba považovať každú činnosť (každé aktívne chovanie), ktorej cieľom je zadováženie príjmov. Takouto činnosťou, v prípade združenia, môže byť činnosť v pracovnom alebo inom obdobnom pomere, podnikanie a iná samostatne vykonávaná zárobková činnosť, ktorá slúži na zadováženie príjmov napr. umelecká, vedecká, športová činnosť, ak nie je vykonávaná v pracovnom alebo obdobnom pomere, ani ako podnikanie. Z ust. § 12 ods. 3 písm. a/ zákona č. 83/1990 Zb. však priamo nevyplýva, že by občianske združenie nemohlo vykonávať akúkoľvek zárobkovú činnosť. Ustanovenie § 12 ods. 3 písm. a/ zákona č. 83/1990 Zb. zakazuje občianskym združeniam výkon tej zárobkovej činnosti, ktorá je vyhradená organizáciám združujúcich občanov na zárobkovú činnosť, pričom podľa platnej právnej úpravy jediným druhom zárobkovej činnosti, ktorá je vyhradená združeniam občanov osobitného typu založených za účelom podnikania..... sú obchodné spoločnosti a družstvá upravené v Obchodnom zákonníku. Občianske združenie nie je podnikateľom a ako také nesmie podnikáť, to však neznamená, že by združenie založené podľa zák. č. 83/1990 Zb. príležitostne, resp. v malom rozsahu nemohlo robiť rôznu hospodársku činnosť, ktorá by inak bola živnosťou, ak takáto činnosť nebude mať všetky znaky

stanovené v § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka, predovšetkým, ak to nebude sústavná činnosť, nebolo by možné takúto činnosť považovať za podnikanie, ktoré je pre združenia zakázané.

Nemožno však vylúčiť, že by aj právnická osoba rovnakého typu ako žalobca napriek zákazu nevykonávala, resp. nevykonala činnosť, ktorá napĺňa znaky podnikania upravené v § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Podľa názoru krajského súdu aj na združenia občanov založené podľa zákona č. 83/1990 Zb. s poukazom na § 31 ods. 6 zákona č. 98/2004 Z. z. je možné aplikovať hmotno-právne ustanovenia prepravy minerálneho oleja mimo pozastavenia dane na podnikateľské účely, ktoré sú upravené aj v § 31 ods. 1 zákona. Musia však byť splnené všetky hmotnoprávne podmienky upravené v § 31 ods. 1, teda splnená podmienka nielen uvedenia minerálneho oleja do daňového voľného obehu v inom členskom štáte (v ČR), jeho preprava na daňové územie (SR) a jeho prevzatie právnickou osobou, ktorá je odberateľom minerálneho oleja, ale predovšetkým jeho preprava na podnikateľské účely. Ustanovenie § 2 ods. 1 písm. k/ zákona č. 98/2004 Z. z. definuje pojem podnikanie na daňovom území s odkazom na ust. § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka. Správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav veci, nakoľko sa vôbec nezaoberali, či dodanie minerálneho oleja žalobcovi napĺňa atribúty podnikateľského účelu.

Preto súd neakceptoval názor správnych orgánov, že automaticky tým, že žalobca je právnickou osobou, ktorá nie je založená na podnikateľské účely (nepodnikateľ), bez ohľadu na účel dodania minerálneho oleja na daňové územie, za splnenia ostatných hmotnoprávnych podmienok § 31 (okrem naplnenia podnikateľského účelu), je odberateľom minerálneho oleja a teda aj daňovým dlžníkom.

Pri takomto výklade by postavenie žalobcu ako (občianskeho - pozn. odvolacieho súdu) združenia bolo prísnejšie než postavenie iných osôb a úplne by sa opomenul v § 31 ods. 1 vymedzený podnikateľský účel, ako jedna z hmotno-právnych podmienok dodania minerálneho oleja mimo pozastavenia dane na podnikateľské účely.

Krajský súd dospel k názoru, že aj vo vzťahu k žalobcovi pri aplikácii § 31 ods. 1 zákona č. 98/2004 Z. z. ako jednu z hmotnoprávnych podmienok tohto ustanovenia je potrebné skúmať účel prepravy minerálneho oleja na daňové územie, t. zn. či k preprave došlo na podnikateľský účel. Vzhľadom na charakter činnosti žalobcu ako združenia, ktorého poslaním je zabezpečovať jestvovanie a rozvoj leteckého a parašutistického športus ohľadom na druh, množstvo prepravovaného oleja, druh použitej dopravy, ako aj účel dodania musia správne orgány charakter dodávky minerálneho oleja preskúmať a vyhodnotiť....“

Vo vzťahu k vyššie uvedenému výkladu podmienok aplikácie § 31 ods. 1 v spojení s § 31 ods. 6 zákona o spotrebnej dani z minerálneho oleja, krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uzavrel, že správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav veci, pretože sa vôbec nezaoberali tým, či dodanie minerálneho oleja žalobcovi napĺňa atribúty podnikateľského účelu.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 66 € z titulu zaplateného súdneho poplatku za podanie žaloby a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 178,38 €.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ OSP domáhajúc sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne a neprizná mu náhradu trov konania. Žalovaný krajskému súdu vytýkal nesprávne právne posúdenie prejednávanej veci.

Žalovaný nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu, že v tomto prípade je potrebné skúmať u žalobcu účel prepravy minerálneho oleja na daňové územie, t. j. či k jeho preprave došlo na podnikateľské účely. Žalovaný argumentuje účelom a princípmi zákona o spotrebnej dani z minerálneho oleja, medzi ktoré, z dôvodu eliminovania straty transparentnosti nakladania s touto komoditou, či zníženia rizika daňových únikov, patrí úprava formálnych, byrokratických, evidenčných a iných daňových povinností a zaťaženia práve u tých osôb, ktoré nakladajú s minerálnym olejom v rámci podnikateľských aktivít alebo nakladajú s predmetom zdanenia vo väčšom množstve. Naopak, bezúčelnú vidí žalovaný takúto zákonnú reguláciu u fyzických osôb nepodnikateľov nakladajúcich s minerálnym olejom v minimálnom množstve.

S poukazom na zákonnú úpravu prepravy minerálneho oleja na územie Slovenskej republiky spôsobom mimo pozastavenia dane na podnikateľské účely a súkromné účely, vyplývajúcu z ust. § 31 a § 33 zákona o spotrebnej dani z minerálneho oleja, žalovaný odvodzuje zrejmy úmysel zákonodarcu, ktorým bolo uvedenými ustanoveniami postihnúť všetok objem prepravovaného minerálneho oleja. Podľa

žalovaného len v prípade prepravy minerálneho oleja fyzickými osobami, aj to len v malom množstve na súkromné účely, zákon o spotrebnej dani z minerálneho oleja (§ 33 cit. zákona) neukladá daňovú povinnosť nadobúdateľovi minerálneho oleja. Všetky ostatné prípady, teda nadobúdanie minerálneho oleja vo väčšom množstve fyzickou osobou (§ 33 ods. 2 cit. zákona), fyzickou osobou podnikateľom a právnickou osobou podnikateľom alebo bez podnikateľského oprávnenia, majú byť podľa žalovaného posudzované podľa ustanovení § 31 ods. 1 zákona o spotrebnej dani z minerálneho oleja a majú byť zdaňované. V opačnom prípade by zákonodarca podľa názoru žalovaného vytvoril legislatívnu „dieru“, kedy by sa ustanovenia zákona o spotrebnej dani z liehu nemohli vzťahovať na dovoz minerálneho oleja v akomkoľvek množstve, ak by bol dodaný právnickej osobe zriadenej na nepodnikateľské účely. Podľa žalobcu by takýto výklad zákona, v zmysle odôvodnenia napádaného rozsudku, znamenal zvýhodňovanie právnických osôb zriadených na nepodnikateľské účely, pričom by hociktorá fyzická osoba pre účely vyhnutiu sa povinnosti platiť daň nadobudla minerálny olej z členskej krajiny v mene účelovo založeného občianskeho združenia.

Žalovaný má za to, že povinnosť správcu dane skúmať a preukazovať podnikateľský účel nadobudnutia minerálneho oleja právnickou osobou nemá oporu v zákone, ani v § 31 ods. 1 v spojení s § 31 ods. 6 zákona o spotrebnej dani z minerálneho oleja. V opačnom prípade by sa takáto povinnosť musela aplikovať na všetky podnikateľské subjekty z dôvodu rovnakého uplatňovania zákona, ako napr. na obchodné spoločnosti či fyzické osoby živnostníkov, pričom každý podnikateľský subjekt môže popri podnikateľských aktivitách vykonávať aj iné nepodnikateľské činnosti, ako napr. sponzoring, vecné dary, iná nezisková činnosť a tým by na správcovi dane viazla neprimeraná (žalovaný uvádza „ad-absurdum“) povinnosť dokázať podnikateľovi, že minerálny olej použil na podnikateľské, a nie na súkromné účely. Preto zákon podľa žalovaného zaťažuje daňovou povinnosťou všetky podnikajúce subjekty rovnako a bez výnimky.

Podľa žalovaného neobstojí prihládanie krajského súdu na status žalobcu ako občianskeho združenia a jeho príležitostné zárobkové aktivity, pretože podľa § 56 ods. 1 Obchodného zákonníka spoločnosť s ručením obmedzeným a akciová spoločnosť môžu byť založené aj za iným účelom, pokiaľ to osobitný zákon nezakazuje. Z uvedeného dôvodu nie je podľa žalovaného dôležité, podľa akého zákona bola právnická osoba založená, ale či je alebo nie je podnikateľom podľa § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka.

V súvislosti s vyššie uvedeným žalovaný v odvolaní poukázal na skutočnosť, že žalobca bol k predmetnému zdaňovaciemu obdobiu (jún 2008) nepopierateľným podnikateľom vykonávajúcim 8 druhov podnikateľských činností, okrem iného napr. prípravné práce na stavbu, demolácia a zemné práce, či veľkoobchodná činnosť, pri ktorých je v podstate použitie minerálneho oleja nevyhnutné.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 134,79 €. Žalobca zotrúva na právnom názore, že z hľadiska subjektu podľa § 31 zákona o spotrebnej dani z minerálneho oleja je príjemcom minerálneho oleja osoba, ktorá prepraví minerálny olej na podnikateľské účely, prípadne verejnoprávna inštitúcia, pričom žalobca ako občianske združenie založené podľa zákona o združovaní občanov nie je verejnoprávnou inštitúciou. Žalobca uvádza, že predmetný minerálny olej prijal výlučne na súkromné účely svojich členov - fyzických osôb na výkon leteckého a parašutistického športu, v súlade s poslaním so stanovami žalobcu. Minerálny olej nebol prijatý ani použitý na podnikateľské účely. S odkazom na internú evidenciu letov žalobca uvádza, že nákup leteckého benzínu na výkon leteckej a parašutistickej činnosti jednotlivého člena sa v podmienkach žalobcu realizuje výlučne z prijatých členských príspevkov jednotlivých členov občianskeho združenia. Ohľadne tvrdenia žalovaného, že žalobca v kontrolovanom zdaňovacom období podnikal, žalobca uvádza, že je to vo vzťahu k dorubenej daňovej povinnosti konštatovanie vyplývajúce z nedostatočne zisteného skutkového stavu, nakoľko dodaný letecký benzín kódu kombinovanej nomenklatúry 2710 11 31 nie je možné použiť ako pohonnú látku pri žiadnej podnikateľskej činnosti poukazovanej žalovaným.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd podľa § 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku, preskúmal v medziach odvolania napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), pričom deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ a písm. k/ zákona o spotrebnej dani z minerálneho oleja na účely tohto zákona sa rozumie daňovým územím územie Slovenskej republiky a podnikaním činnosť vykonávaná na daňovom území v súlade s osobitným predpisom a rovnaká alebo obdobná činnosť vykonávaná v iných členských štátoch podľa právnych predpisov členských štátov.

Podľa § 31 ods. 1 zákona o spotrebnej dani z minerálneho oleja, ak sa minerálny olej uvedený do daňového voľného obehu v inom členskom štáte prepraví na daňové územie na podnikateľské účely, daňová povinnosť na daňovom území vzniká dňom prevzatia minerálneho oleja na daňovom území. Daňovým dlžníkom je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá je odberateľom minerálneho oleja.

Podľa § 31 ods. 6 zákona o spotrebnej dani z minerálneho oleja ustanovenia odsekov 1 až 5 sa použijú aj v prípade, ak odberateľom minerálneho oleja je právnická osoba, ktorá nie je zriadená alebo založená na podnikateľské účely.

Odvolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že krajský súd sa náležite a v súlade so zákonom vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu ako i tvrdeniami žalovaného a dal odpoveď na výklad a aplikáciu použitého sporného zákonného ustanovenia v napádaných rozhodnutiach ako i na posúdenie nedostatočného zistenia skutkového stavu správcom dane potrebného na rozhodnutie vo veci. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu tak, ako ich citoval aj v tomto svojom rozsudku. Odvolací súd sa nestotožňuje s dôvodmi odvolania žalovaného, najmä pokiaľ žalovaný vyslovil, že nepovažuje za dôvodné prihliadať na status žalobcu ako občianskeho združenia. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného uvedenému v odvolaní ohľadne výkonu ôsmych podnikateľských činností žalobcom v kontrolovanom zdaňovacom období, odvolací súd podotýka, že tieto skutočnosti správne orgány oboch stupňov v rámci preskúmaných konaní nepreverovali, neboli predmetom dokazovania a taktiež nie sú uvedené v preskúmaných rozhodnutiach ako dôvod vyrubenia spornej daňovej povinnosti.

Odvolací súd zdôrazňuje, že podľa znenia § 31 ods. 1 zákona nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že nie je dôvod skúmať, na aké účely sa uskutočnila preprava minerálneho oleja na daňové územie. Uvedené ustanovenie zákona nestanovuje pre aký subjekt sa preprava uskutočnila (právnickú či fyzickú osobu, podnikateľa alebo nepodnikajúci subjekt), ale na aké účely sa preprava uskutočnila („na podnikateľské účely“). V danom prípade, keďže je nepochybné že žalobca je občianskym združením, ktoré nie je založené na podnikateľské účely, vzťahuje sa ustanovenie § 31 ods. 1 zákona na žalobcu rovnako ako na podnikateľské subjekty, len za podmienky, že bude naplnená dikcia uvedeného ustanovenia v plnom rozsahu, t. j. za podmienky preukázania podnikateľského účelu prepravy minerálneho oleja žalobcovi. Z tohto hľadiska sa žalovaný vecou nezaoberal a skutkový stav zistil nedostatočne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené dôvody napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku a § 219 ods. 1, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že úspešnému žalobcovi priznal uplatnenú náhradu trov konania pozostávajúcu z odmeny advokáta za jeden právny úkon právnej služby a paušálnej odmeny podľa § 11 ods. 4, § 15 a § 16 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, v sume 127,16 € + režijný paušál vo výške 7,63 €, t. j. v celkovej výške 134,79 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.